

stichtingsbestuur delegeren aan een bestuurscommissie, bijvoorbeeld het dagelijks bestuur.

Het huisartsen instituut wordt gehuisvest in het instituut microsociale geneeskunde en kan gebruik maken van de outillage van dit universitaire instituut. Indien de financiële middelen zulks toelaten, zou het Genootschap een eigen (hoofd)-assistent in het huisartsen instituut willen aanstellen.

Op het werkterrein van de Commissie Nascholing zal het instituut werkzaam moeten zijn als adviserend, hulpbiedend en bemiddelend orgaan, waarbij nochtans de verantwoordelijkheid voor de perifere nascholing bij de periferie blijft rusten.

Wat het werk van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek betreft, zal het instituut onder meer een belangrijke bijdrage dienen te leveren bij:

1 de gehele technische hulp bij een onderzoek, dat wil zeggen het voor bewerking gereed maken en het zelf bewerken van gegevens;

2 de permanente raadgeving bij en stimulering van onderzoekingen via de C.W.O.;

3 het beheer van een huisartsen-bibliotheek en de hulp bij literatuurstudies;

4 het opbouwen van nauwe connecties met een aantal proefpraktijken, waardoor als het ware een proefveld ontstaat; de huisartsen van deze praktijken zouden dan gedeeltelijk voor een bepaalde tijd aan het instituut kunnen worden verbonden;

5 het bevorderen van promoties door huisartsen;

6 het hulp bieden bij het zoeken naar objecten en velden van wetenschappelijk onderzoek;

7 het opbouwen van documentatie-systemen voor de huisarts.

Punt 4: Inleidingen en discussies over het werk van de adviescommissies en landelijke studiegroepen.

De voorzitters van enige adviescommissies en landelijke studiegroepen zullen in korte inleidingen de vraag behandelen op welke wijze de commissies/studiegroepen iets voor de centra kunnen doen en hoe de centra aan het werk van de commissies/studiegroepen kunnen bijdragen.

Punt 5: Toelichting tot het bestuursbeleid.

Het N.H.G.-bestuur hecht er waarde aan om door middel van een algemene ledenvergadering, zoals thans geconvoceerd, met de centrubesturen en de leden van gedachten te wisselen over belangrijke beleidspunten. Het bestuur hoopt enige bijzonderheden te verstreken over:

1e het beleid inzake de toetreding van nieuwe leden;

2e de gevoerde besprekingen met de Contact Commissie voor de Farmaceutische Industrie over het zoeken naar een vorm van samenwerking teneinde een aantal plannen van het Genootschap te kunnen verwezenlijken;

3e de op 2 en 3 juni 1962 te houden weekend-conferentie over het probleem „Groepspraktijken”.

E. M. Jansen, secretaris

UIT DE NOTULEN

Bestuursvergadering van 8 februari 1962

In aansluiting aan hetgeen op het N.H.G.-congres 1961 ter kennis van de leden werd gebracht over financiële steun van de zijde van de farmaceutische industrie — zie (1961) huisarts en wetenschap 4, 397 — kon de voorzitter in deze vergadering mededeling doen van de wens der industrie om het Genootschap in nog ruimere mate te steunen, indien het bestuur bereid is met de industrie te overleggen over de verwezenlijking van de plannen van het Genootschap. Door het dagelijks bestuur werden enige besprekingen gevoerd met de Contact Commissie van de Farmaceutische Industrie (C.C.F.I.). Daarbij kon in openhartige discussies de basis worden gelegd voor een reële samenwerking, waarbij de onafhankelijkheid van het N.H.G. op alle wijzen zal worden gehandhaafd en van een bepaalde reclame door de farmaceutische industrie geen sprake zal zijn. Het bestuur verleende het dagelijks bestuur machtiging om in overleg met de C.C.F.I. na te gaan welke concrete mogelijkheden voor samenwerking er

zijn en in welke vorm de plannen kunnen worden gerealiseerd.

Op verzoek van het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen hebben de voorzitter en de vice-voorzitter op het departement een uiteenzetting gegeven over de achtergronden en plannen inzake de stichting van een huisartseninstituut. De verantwoordelijke autoriteiten hebben van deze plannen met grote belangstelling kennis genomen.

Het bestuur wijdde een eerste bespreking aan de wenselijkheid een conferentie te houden over de mogelijkheden, die er in ons land zijn voor het opzetten van groepspraktijken door huisartsen. Het is van mening, dat een samenwerking op medische basis tussen een aantal huisartsen van een zodanige importantie voor het ontwikkelen en beoefenen van een huisartseneeskunde is, dat de kwestie van groepspraktijken onder ogen behoort te worden gezien. Naar mag worden verwacht, zal een dergelijke samenwerking een belangrijke bijdrage kunnen leveren tot het opheffen van het vaak door de huisarts gevoelde isolement, waarin hij zijn taak voor de volksgezondheid moet verrichten. Waar een groepspraktijk zal kunnen beschikken over gemeenschappelijke hulpmiddelen (instrumentarium, laboratorium) en hulpkrachten, zal een verhoging van de praktijkefficiëncy voor de hand liggen. Daarnaast zal een groepspraktijk een verbetering kunnen inhouden voor de samenwerking met anderen, zoals wijkverpleegsters, maatschappelijk werkers, vroedvrouwen, enzovoort. Ook voor het elkander hulp of advies vragen, alsmede voor besprekingen met specialisten, biedt een groepspraktijk voordelen en gemakken, die de individuele huisarts dikwijls moet ontberen.

Het bestuur heeft het wenselijk geoordeeld om, in overeenstemming met een advies van de Algemene Advies Commissie, te besluiten de toetreding van gewone leden tot het N.H.G. volgens een nieuwe procedure te behandelen. De centrubesturen en de individuele leden zullen thans de mogelijkheid krijgen schriftelijk hun bezwaren tegen kandidaat-leden kenbaar te maken. De centra ontvangen daartoe van een aanvraag voor het lidmaatschap direct bericht van de secretaris; de leden ontvangen een dergelijke mededeling door middel van eer in „huisarts en wetenschap” op te nemen lijstje met namen van kandidaat-leden.

Van de pas gevestigde collega-leden verwacht het bestuur zeker niet een directe en zeer actieve rol op wetenschappelijk of organisatorisch terrein binnen genootschapsverband. Doch wel verwacht het van hen een positieve instelling ten aanzien van het bijwonen van centrumbijeenkomsten en het geleidelijk aan deelnemen aan bepaalde activiteiten in hun centrum. Nog teveel worden de activiteiten van het Genootschap en zijn organen door een te kleine groep van dezelfde personen gedragen. Het Genootschap, dat zijn levensvatbaarheid duidelijk heeft bewezen, moet in de toekomst voor een juiste vervulling van zijn taken kunnen beschikken over collegae, die bereid zijn met enthousiasme en inzicht het werk van de thans actieve leden over te nemen.

Ondergetekende wil tot slot van dit verslagje gaarne mededeling maken van het feit, dat in deze vergadering de door de voorzitter, Dr F. J. A. Huygen, vervaardigde sculptuur van zijn voorganger, Dr H. H. W. Hogerzeil, officieel aan deze werd aangeboden. Dit fraaie werkstuk werd Hogerzeil geschonken als een materieel blijk van de dankbaarheid, welke het N.H.G. hem is verschuldigd voor de wijze waarop hij zijn werkkraacht aan het reveil onder de Nederlandse huisartsen heeft gegeven. Dat het Genootschap zich thans, ruim vijf jaar na zijn oprichting, in zo'n bekendheid en goodwill mag verheugen, is voor een niet gering deel de verdienste van Hogerzeil geweest.

Bestuursvergadering van 8 maart 1962

Een tweetal belangrijke besluiten werd genomen over enige N.H.G.-bijeenkomsten. Na ingewonnen advies bij de Algemene Advies-Commissie besloot het bestuur de huishoudelijke vergadering voortaan van de jaarlijks in november te houden wetenschappelijke bijeenkomst af te splitsen en derhalve jaarlijks een aparte huishoudelijke vergadering te beleggen. Als datum voor de eerstkomende huishoudelijke vergadering werd 12 mei 1962 vastgesteld en deze bijeenkomst zal wederom plaats hebben in „Esplanade” te Utrecht. In verband met de korte tijd, die tussen deze en de vorige huishoudelijke vergadering ligt, werd besloten dit ledencongres over-

al te benutten voor een gedachtenwisseling met de centrumbesturen over het beleid van het N.H.G.-bestuur en het werk van enige adviescommissies. De leden zullen door middel van een publikatie in „huisarts en wetenschap” worden geconvoceerd.

De andere bijeenkomst waarover een besluit werd genomen, is de op 2 en 3 juni 1962 in Eindhoven te organiseren weekendconferentie, alwaar het probleem van de groepspraktijken aan de orde zal worden gesteld. Uit organisatorische overwegingen moet deelneming aan deze conferentie beperkt blijven tot speciaal daartoe uitgenodigde leden. Wel zal er naar worden gestreefd een of enkele vertegenwoordigers van ieder centrum en van de voornaamste adviescommissies te inviteren, zodat toch de resultaten der besprekingen in brede kring bekend kunnen worden. Bovendien zal ook in het maandblad van het Genootschap verslag van de conferentie worden gedaan.

Het dagelijks bestuur heeft uitvoerig verslag uitgebracht over een op 6 maart met de Contact Commissie Farmaceutische Industrie (C.C.F.I.) gevoerde bespreking. Daarbij was een groot aantal punten besproken waarop een concrete samenwerking tussen deze bedrijfstak en het N.H.G. mogelijk moet zijn. Hierbij bleek echter ook, dat voor zulk een samenwerking het bestaan van één centraal, organiserend en coördinerend orgaan van essentieel belang is. Als zodanig zal dan ook het op te richten Huisartseninstituut een belangrijke taak moeten krijgen. De C.C.F.I. zal thans met de bij haar aangesloten leden de realisatie van de voorgestelde samenwerking nader bespreken.

Het bestuur gaf zijn formele goedkeuring aan de jaarverslagen 1961 van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek en van de landelijke studiegroep „Artikelendocumentatie”. Voorts kwamen onder meer nog ter sprake een verzoek van de Commissie Nascholing om te trachten subsidies te verkrijgen voor het organiseren van een goede nascholing van de huisarts en een voorstel van de A.A.C. om te komen tot een stemrecht in evenredigheid met het aantal leden per centrum.

E. M. Jansen, secretaris

UIT DE C.W.O.

Notulen vergadering van 22 februari 1962

Een onopvallende, maar uiterst belangrijke mededeling is in deze notulen te vinden en wel deze, dat de voorbereidingen voor een onderzoek naar de mogelijkheden van een Periodiek Geneeskundig Onderzoek in een zo ver gevorderd stadium zijn, dat binnenkort met de uitvoering kan worden begonnen. Het geheel zal geschieden onder leiding van een commissie van T.N.O., waarin de C.W.O. is vertegenwoordigd.

Degenen, die indertijd de discussies in de C.W.O. over het P.G.O. hebben bijgewoond, zullen ongetwijfeld van dit bericht met grote belangstelling kennis nemen. Er is in de C.W.O. over geen enkel onderwerp, behalve dan de conferentie van Woudschoten, zo uitgebreid en zo geanimeerd van gedachten gewisseld als over het P.G.O. Meer dan een jaar lang heeft dit een belangrijk gedeelte van de beschikbare discussietijd op elke vergadering ingenomen. Naar buiten is hier iets van gebleken, onder andere in de vorm van een congresmededeling van Bos en een artikel van Lahr in „huisarts en wetenschap”, het laatste nogal in mineur gesteld.

De discussies begonnen zo hoopvol. De belangstelling voor het P.G.O. was allerwege groot. Iedereen was van mening, dat het de huisartsen waren, die hier een taak hadden. Er waren alleen nog een paar vragen te beantwoorden. En daarmee begonnen de moeilijkheden. Want een van die vragen was: heeft een P.G.O. werkelijk zin? Hiervan hing immers alles af. Als kon worden bewezen, dat het zinloos was, dan was elk gepraat over P.G.O. verstomd. Omgekeerd, als een P.G.O. betekenis zou kunnen hebben voor de volksgezondheid en dit zou uit een experiment blijken, dan zou de consequentie zijn, dat wegen zouden moeten worden gezocht om een P.G.O. over het hele land te realiseren met alle gevolgen voor de praktijkvoering en financiering vandien. De discussies hielden zich bezig met vele facetten van het P.G.O.-vraagstuk, maar strandden tenslotte op de bewijsvoering.

Wellicht heeft de C.W.O. in die tijd te veel gewild. Er was over het P.G.O. nog veel te weinig bekend om een zo fundamentele vraag naar de zin of de onzin te kunnen stellen, laat

staan een experiment op te zetten, dat deze vraag zou kunnen beantwoorden. Eerst moet er veel meer kennis worden verzameld, dan nu beschikbaar is.

Daar gaat het nu om bij het door T.N.O. opgezette onderzoek. De commissie wil weten, hoe de reacties zijn, zowel van de patiënt als van de huisarts op een P.G.O. en hoe in de praktijk een P.G.O. het best wordt uitgevoerd, een heel bescheiden opzet dus. Ondertussen is het niet uitgesloten, dat er gegevens worden verkregen, die aanleiding geven tot verder experimenteren; zo kan op de duur de fundamentele vraag misschien toch worden benaderd.

Het onderzoek is nog op een andere wijze van belang. Het is namelijk zo ingericht, dat de deelnemende artsen niet alleen hun materiaal aandragen, waar de commissie dan wel mee zal werken, doch ook geregeld in samenkomsten met de commissie over de ervaringen en de resultaten van gedachten zullen kunnen wisselen.

Vasbinder

JAARVERSLAG 1961 COMMISSIE WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK (C.W.O.)

De Commissie Wetenschappelijk Onderzoek kwam in 1961 tienmaal bijeen in vergadering, dankbaar gebruik makende van de haar daartoe geboden gastvrijheid door het Instituut voor Sociale Geneeskunde te Utrecht. Het dagelijks bestuur van de C.W.O. kwam daarnaast nog elfmaal bijeen. Bij haar vergaderingen en bij haar werk genoot de C.W.O. veel steun van de adviseurs, wier werk niet markant naar buiten treedt doch ten opzichte van wie zij in de aanhef van dit jaarverslag gaarne hulde brengt voor hun medewerking, waarvan niet alleen de C.W.O. doch uiteraard het Nederlands Huisartsen Genootschap in zijn geheel veel profijt heeft genoten.

Taak en werkwijze. Haar taak en werkwijze heeft de C.W.O. in het verslagjaar voortgezet naar de omschrijving, zoals reeds in een voorgaand jaarverslag gegeven. Teneinde haar taak beter te kunnen uitoefenen heeft zij besloten als neventaak het verzamelen van gegevens over methodologie en richtlijnen voor groepsonderzoek op zich te nemen.

Interne contacten. Binnen het N.H.G. onderhield de C.W.O., mede dank zij van Es als haar vertegenwoordiger in het bestuur van het Genootschap, goede contacten, evenals met de redactiecommissie van „huisarts en wetenschap”. De contacten met de redactiecommissie hebben geleid tot beter begrip voor elkanders problemen, zodat de commissies wederkerig duidelijker inzicht hebben in het door haar gevoerde beleid en daarmee zoveel mogelijk rekening trachten te houden. Zo is in een vergadering van de C.W.O. met de redactiecommissie naar voren gekomen, dat de C.W.O. van mening is het meest geroepen te zijn wetenschappelijke publikaties van huisartsen te beoordelen, waartegenover stond, dat zij er begrip voor had dat de redactiecommissie behoefte heeft aan adviezen die haar op korte termijn moeten worden verstrekt en zich daartoe — omdat de C.W.O. aan dit verlangen niet vermag te voldoen — wendt tot die deskundigen, die aan deze wens tegemoet kunnen komen.

Met de Commissie Praktijkvoering heeft de C.W.O. zich verstaan om zo spoedig mogelijk te komen tot de samenstelling van een status voor het gebruik bij een periodiek geneeskundig onderzoek. Daar de C.W.O. zich daarmee zelf reeds enkele jaren heeft bezig gehouden, heeft zij alle door haar tot dit doel verzamelde gegevens aan de Commissie Praktijkvoering ter hand gesteld. Wat betreft het voornemen van de Commissie Praktijkvoering tot het doen van een onderzoek naar praktijk-efficiëntie, lag het in het voornemen om kort na beëindiging van het jaar, waarover dit verslag dient, een gezamenlijke vergadering te houden van deze commissie met de C.W.O.

Het contact met de Commissie Documentatie Huisarts kon beperkt blijven tot de personele unie, welke hierin is gelegen dat de leden van de C.W.O. van Es en Baay ook lid zijn van de Commissie Documentatie Huisarts. Hetzelfde kan worden gezegd ten aanzien van de C.C.C., de Contactcommissie voor de Centra, waarin namens de C.W.O. Cornelissen zitting heeft.

Met de centra is er incidenteel contact geweest. Het centrum Zeeland vroeg naar een onderzoek-onderwerp, evenals